

HERCEGHÁTI HÍREK

HERCEGHÁTI KÖZSÉG INFORMÁCIÓS LAPJA

2010. JANUÁR HÓ, 11. ÉVFOLYAM 1. SZÁM ÁRA: 160,-

Megemlékezés az elhurcolás 65. évfordulójáról

2010. január 2-án szentmise keretében emlékezett meg Herceghát közössége a málenkij robotra elhurcolt 135 fő herceghátiáról. A szentbeszédben Polyák József esperes úr idézte fel a 65 évvel ezelőtti történeti eseményeket: „1944. decemberében Európa és hazánk már a 6. háborús karácsonyát élte át. Igaz, 1944. karácsonyát megelőzően már átvonult a front községünkön. A község istenfélő lakossága a karácsonyi ünnepek alatt biztosan reménykedett abban, hogy Izajás próféta jóvondolése ismét valóra válik a történelem folyamán. A megszületett Istenfia valóban a Béke Fejedelme lesz. Meghozza a hőn áhított békét, kioltja a háború tüzét, és a nemzetek testvéri jobbot nyújtanak egymásnak. De alighogy elmúltak a karácsonyi ünnepek, alighogy elkezdődött az új, az 1945. esztendő egy újabb, egy nem várt szenvedés nehezedett rá a falura. Leginkább ránehezedett a községnek arra a 135 ifjú lakójára és családjaikra, akik főszereplői lettek a községet ért újabb próbatételnek. Hogy mi történt 65 esztendővel ezelőtti ezen a mai napon, úgy gondolom azt most nem kell újra részleteznem. Egyrészt azért, mert én is csak közvetett módon ismerem az akkor történeteket.

Vannak még néhányan, akik átéltek az akkori eseményeket. Másrészt a gyógyulóban lévő sebről nem szabad feltépní a tapaszt, mert a seb újból vérezni kezd. A 65 évvel ezelőtti történetek pedig sokak számára életre szóló sebet jelentenek. A 65 évvel ezelőtti történeti eseményt több oldalról is meg lehet közelíteni. Meg lehet közelíteni az igazságot feltáró történész oldaláról. Ez már megtörtént. A történelem már ítéletet mondott a szenvedés okozói fölött. Mi most ebben a szentmisében a Gondviselő Istenben bízó vallásos emberként emlékezünk meg az elhurcolás napjáról, és az azt követő időről.

Volt akinek egy, de a többségnek 2-3, sőt még több év is kijutott a szolgátság éveiből, az emberhez nem méltó sorsból.

65 esztendő elmúltával is érdemes átgondolni, ki vagy mi az ami testvéreinket átsegítette a borzalmas éveken? Röviden válaszolva a kérdésre, a jó Isten és a belé vetett hit. Sok ezer kilométerre a szülőhazától, a szülőfalutól, az itt maradt családtól sem veszítették el testvéreink a hitüket. Az emberfeletti munka közben, vagy a munka utáni pihenő alatt egyedül, vagy csoportosan, ahogyan a körülmények éppen megengedték, az Úrhoz fohászkodtak. A Bibliát jól ismerő testvéreink átérték a bibliai Jób helyzetét. Tudták azt, hogy a jó Isten nagyon nehéz próba elé állította őket és ezt a próbát nekik is ki kell állni. De ismerték Szent Pál apostol szavait, mely szerint „hűséges az Isten, erőnkön felül nem enged megkísérteni minket.” Nem lázadoztak, nem méltatlankodtak sorsuk ellen, hanem, a Miatyánkban buzgó lélekkel imádkozták naponta ki tudja hányszor: „Uram, legyen meg a te akaratod!” Ebben a szentmisében megemlékezünk arról a 15 testvérünkről is, akik ezen a napon elhagyták a földi házat, a földi otthont, de már ide soha többé nem térhettek vissza. Ők a földi haza helyett már abba az otthonba indultak el az idegen földön, amit nem emberkéz épített. Ők a nehéz éveket követően nem a földi otthonban találtak vigasztalást, hanem a mennyei otthonban a Mindenható Istennél találtak örök vigaszra. Ebben a szentmisében imádkozzunk a békéért. Imádkozzunk azért, hogy a földkerekségen szűnjön meg minden kisebb nagyobb békétlenség, szűnjön meg minden erőszak. Jézus Krisztust fogadja szívében minden ember. Akinek a szívében Krisztus uralkodik, ott a szeretet és béke uralkodik. Amen.”

Polyák József esperes

Elhurcolás – 1945. január 2.

Köszönet illeti Stumpf Mihályné (Götz Anna), Winkler Józsefné (Bányai Anna), Hoffmann Mátyás és Naár János fogságot elszenvedett egykori elhurcoltakat, akik az átélt szomorú események felidézésével segítettek az elhurcolás és a kényszermunka történetének feltárásában, és e cikk megírásában.

Alig múlt el két hét, hogy átvonult a front a falunkon, és 1945. január 2-án a hercegkúti emberek ismét szomorú napra ébredtek. Kora hajnalra orosz katonák vontak élő kordont a falu köré. Ezzel községünkben is megkezdődött a hadra kelt szovjet hadsereg 1944. december 22-i 0060. számú hírhedt frontparancsának végrehajtása, amely elrendelte a német származású munkaképes személyek mozgósítását újjáépítési munkákra a hátsországi frontterületeken. A kollektív felelősség elve alapján – erőszakkal elszakítva a szeretteiktől és a szülőföldtől – a távoli munkatáborokba elhurcolt százezreket embertelen rabszolgamunkára kényszerítették. Ez a sors várt a magyarországi németekre, a szatmári svábokra, a kárpátaljai németsegre és magyarságra is. A háborúnak tehát még nem volt vége, de a jóvátétel már megkezdődött.

A falunkat megszálló orosz katonák a kisbíróval kidoboltatták, hogy minden 1915 és 1926 között született (18-30 éves) nő, valamint 1900 és 1927 között született (17-45 éves) férfi 8 órára jelenjen meg az iskolában. Ott összeírták a megjelenteket, és egy listán ellenőrizték, hogy eljöttek-e mindazok, akik a meghatározott korosztályba tartoznak. Egy orosz tiszt elmondta, hogy újjáépítési munkán kell részt venniük. Tájékoztatása alapján úgy tudták, hogy többségük Debrecenben, egy gyufagyárban fog dolgozni. Ezután valamennyien hazatérhettek, de a legszigorúbb büntetés terhe mellett parancsba adták, hogy déli 12 órára mindenki gyülekezzen az iskolában, három napra való ételmet, meleg ruhát, két pár használható lábbelit, három garnitúra fehérneműt, ágyneműt és evőeszközt tartalmazó csomaggal.

Kilátásba helyezték, hogy azoknak, akik nem teljesítik a mozgósítási parancsot, a családját is kiirtják. A frontról hazatért férfiak tudták, hogy ezt komolyan is gondolják. E lelki terror mellett fizikai kényszert is alkalmaztak. Az emberek miután búcsút vettek a családtagoktól, összegyűltek az iskolában, és délután két óra körül elindultak az emberpróbáló hidegben gyalogosan, négyes sorokba rendezett alakzatban Sárospatakra. Kinn álltak az utcán az itthon maradó idősek és gyerekek. Mindenki sírt és zokogott. A csomagokat hat lovas szekéren vitték utánuk helybéli idősebb férfiak. Éjszakára elszállásolták a csoportot, majd reggel folytatták a vonulást az országúton Tokaj felé haladva, ahol az éjszakát töltötték. Az internáltakat mindvégig kozák lovasok őrizték és terelték, mint a barmokat, s ha úgy tetszett nekik, használták a többágú szíjostorukat is.

Harmadnap tovább gyalogoltak Nyíregyházára, majd Nyírbátor következett, ahol egy iskolában szállásolták el őket. Azok számára, akik korábban elhitték, ekkor vált nyilvánvalóvá, hogy nem a debreceni gyufagyárba viszik őket. Vagyis az orosz tiszt a jól bevált hazugsággal aljas módon becsapta őket. Január 6-án Szaniszlóra (románul Sanislău), a gyűjtőhelyre érkeztek. Azért itt gyülekeztek a különböző elhurcolt csoportok, mert eddig javították ki a háború alatt sérült vasúti pályát a Szovjetunió irányából. Az ide vezető út alatt többeknek sikerült megszökni. Itt január 8-án a nyílt vágányon álló marhavagonokba vezényelték a csoportot – általában 42 személyt egybe - és berakták a poggyászt is. A szekerek és a fogatosok innen hazaindulhattak, egyikük kivételével, akit végül besoroltak az elhurcoltak közé. A hercegkúti csoport létszáma összesen 135 fő volt, 47 nő és 88 férfi alkotta. Az emberek számára a vagonokban háromszintes deszkapriccseket alakítottak ki, ez volt a fekhely. Ezen ültek nappal szinte mindvégig törökülésben. Tisztálkodási lehetőséget nem biztosítottak. A WC-t a padlóba vágott lyuk helyettesítette. Az út kezdetén még az otthonról hozott ételmet ették. A szállítás későbbi szakaszában a foglyok naponta csak egyszer kaptak enni, főleg száraz kenyeret és valamilyen levest. Sokszor gyötörte őket a szomszéd, mert víz- és ritkán kaptak. A vonat Szaniszlóról január 8-án indult, Kolozsvár és Brassó érintésével haladt a Foksányi (románul Focșani) hírhedt gyűjtőtáborig.

Három-négy napi várakozás után széles nyomtávú vágányokon álló szovjet vagonokba parancsolták a hercegkútiakat is, összesen mintegy 2000 embert. A vagonok ajtaját itt lezárták, és ezt követően a foglyokat egészen a célállomásra érkezésükig egyszer sem engedték ki. Foksányból Iași felé haladva a szerelvény a Pruton át hagyta el Romániát, majd a moldáviai Kisinyovot (Кисинёв) érintve haladt keleti irányba.

Az út sokáig tartott, mert folyton meg-megálltak, ekkor a szerelvényüket félreállították, előnyt adva a frontra igyekvő vonatoknak. Ahogy távolodtak az ismeretlen meszsésgébe, a hangulatuk egyre rosszabb lett. A vagon deszkái közötti résen háború sújtotta településeket, romos vasútállomásokat, néha cirill betűs feliratokat láttak, de pontosan senki sem tudta, hogy hol járnak, csupán annyit érzékeltek, hogy keleti irányba haladnak. Valakitől aztán megtudták, miután hosszasan végigdübörgött egy hídon a vonatuk, hogy a Dnyeper folyón keltek át. Ekkor járhattak *Dnyepropetrovszknál* (Днепропетровск), mintegy 200 km-rel a végállomás előtt.

A kerülőkkal együtt mintegy 1600 km után, január 25-én érkeztek a falunktól kb. 1300 km-re lévő Donbass (Донбасс – Донецкий бассейн, magyarul Donyeck-medence) területére, Katik (Катик), a mai Sahtyorszk (Шахтёрск) város vasútállomására. Innen a hercegekútiak egy csoportban gyalogosan, fegyveres őrök kíséretében elindultak a 10 km-re keletre lévő Csisztyakovo (Чистяково) város irányába. Csisztyakovo – vagy ahogy a hercegekútiak nevezték, Csisztakova – egy bányaváros volt a kelet-ukrajnai területen, Sztalino (Сталино, ma Donyeck – Донецьк) megyében, a mai orosz határ közelében. A város nevét 1964-ben megváltoztatták, ezért a mai térképeken Thorez (Торез) néven szerepel. Sztalino megye területén a háború vége felé a szovjet hatóságok négy különleges munkászászlóaljat (Отдельный Рабочий Батальон, rövidítve ОРБ, latin betűkkel ORB) hoztak létre számtalan táborban elhelyezett alegységekkel. Így nevezték azokat az alakulatokat, amelyekben elhurcolt polgári személyek háborús jóvátételi munkát végeztek.

Megérkezve Csisztyakovoba, a város mozijába terelték az internáltakat, és itt 2-3 nap alatt beosztották, hogy ki melyik táborba kerül. A hercegekútiakat négy lágerben helyezték el, más településről érkezettekkel, más nemzetiségűekkel vegyesen. Egy-egy táborban 2-300 fő volt elhelyezve. A hercegekúti lányok sorstársai között erdélyi szászok és svábok is voltak, akiket Temesvárról, Bakóvárról (Temes megye) és Tasnádról (Szatmár megye) hurcoltak el.

Mind a négy láger az 1038. ORB-hoz tartozott és Csisztyakovó környékén, egykori honvédségi laktanyában létesült.

Ezek az épületek lepusztult állapotban várták az internáltakat, akiknek az első feladata ezek helyreállítása, lakhatóvá tétele volt. A táborokat szögesdrót vette körül, és az elhurcoltakat jó ideig fegyveres őrök vigyázták és kísérték. A hercegekúti nőket a 21. lágerbe osztották, majd 1946 júniusában a csoport felét áthelyezték a 27. lágerbe, a férfiak pedig a 27., az 5. és a 43. lágerbe kerültek.

A lágerrek számozása megegyezett annak a bányának a számával, amelyet kiszolgáltak. 1943-ban, amikor közeledett a front a szénmedence felé, a bányák bejáratának többségét az oroszok berobbantották, hogy a németek ne használhassák. Azokat a bányákat, illetve kapcsolódó berendezéseket, amelyek még épek voltak, a front áthaladása előtt a visszavonuló németek tették tönkre. Az internáltak feladata volt a szénbányák üzemképes állapotba hozása, majd az üzemszerű termelés. Ezt a munkát helyi bányászok irányításával az internáltak, hadifoglyok és az ott élő polgári személyek (elsősorban nők) végezték. Az internáltak többségének a munkahelye tehát a bánya volt. Beosztásuk szerint bányászok, belső és felső csillések, külső válogatók és rakodók voltak. A napi kenyéradagjuk is a beosztástól függően változott: a bányásznak 1,2 kg, a belső csillésnek 1 kg, a felső csillésnek 0,8 kg, a külső válogatónak 0,6 kg volt. Ez az otthonihoz semmiben sem hasonlító sötétbarna, téglá formájú, csirizes, néha pelyvát is tartalmazó nehéz kenyér volt. Embertelen körülmények között dolgoztak. A vágatokban a megrepedt kőzetből csöpögött vagy ömlött a nyakukba, a lábuk alatt pedig folyt a víz. Térdelve, féloldalasan vagy hason fekve kellett lapátolnunk a szenet, s aki nem termelte ki az előírt mennyiséget, nem kapta meg a kenyérfejadagját sem. A brigádok addig ne jöhettek fel a bányából, amíg nem teljesítették az előírt normát. Emiatt volt olyan eset is, hogy három napig nem jutottak a felszínre. A munkaidő általában napi 10-14 óra volt. Az elemi munkavédelmi feltételeket sem biztosították számukra, ezért gyakoriak voltak a balesetek, több esetben halálos áldozatokkal.

A föld alatt végzett munkából többnyire vízesen, izzadtan mentek fel a felszínre. Télen a nedves ruhájuk gyakran megfagyott rajtuk, amíg elgyalogoltak az általában 4-5 km-re lévő lágerig. Mások szakismeretük alapján asztalosműhelyben, építkezéseken, vagy akik tartós bányamunkára nem voltak alkalmasak – elsősorban a nők közül többen –, kolhozban dolgoztak. Az embertelen munkától és a nagyon gyenge étellemezéstől legyengült, munkaképtelen internáltakat – feltéve, ha szállítható állapotban voltak – igyekeztek hazairányítani.

Az első csoport 1946. március 25-én érkezett haza, és ők hozták az első hírt az elhurcoltakról. Még három csoport érkezett az 1946-os 1947-es évben. Helyükbe a háborúból hazatért szovjet katonák és a polgári személyek léptek. A jobb erőben lévőket ott tartották mindaddig, amíg bírták a munkát, egészen 1949 végéig, a különleges munkaszászolaljak megszüntetéséig. Az utolsó 13 fő 1949. október 20-án érkezett haza. Az elhurcoltakat személyszállító vagonokban, körülbelül egy hét alatt hozták haza Kolomeán (Коломия), majd Kárpátalján keresztül, Máramarosszigetet érintve Debrecenbe, ahol a Hadifogoly Átvevő Bizottság regisztrálta adataikat. Mindazok, akik elszenvedtek és kibírták a megpróbáltatásokat, gyógyíthatatlan testi és lelki sebekkel szabadultak. Ők, a túlélők is áldozatok. Számukra az elhurcolás és a fogság évtizedek elmúltával is gyötrő emlék. Ma is fájdalommal, könnyes szemmel emlékeznek vissza a borzalmakra.

A teljesség miatt meg kell említeni, hogy a Miklós Béla vezette Ideiglenes Nemzeti Kormány már 1944. december 27-én, és később még több alkalommal is panaszt tett a megszálló hatóságoknál, és az elhurcolások leállítását kérte a szovjetektől. Talán ezek hatására kezdődött meg 1946 júniusában a hadifoglyok és internáltak hazaszállítása, amely ezután még évekig tartott.

*A 2010. január 2-i megemlékezés fotóit
Naár János készítette*

Akik már nem térhettek vissza övéik közé

Az elhurcoltak közül az egyoldalú és minimális táplálkozás miatt leromlott egészségi állapot, az alapvető higiéniai feltételeket sem biztosító életkörülmények és a túlfeszített munka következtében többen meghaltak. Különböző fertőző betegségek jelentek meg. Az első időszakban különösen a tetvek által terjesztett kiütéses tifusz és a hastífusz volt gyakori, de előfordult malária és vérhas fertőzés is. A lágerekben a meghaltakról vezetett nyilvántartások fennmaradtak, de abba a halál valódi okát általában nem írták be, és az időpont sem mindig egyezik a túlélő sorstársak által feljegyezettel. Pontosabb nyilvántartást vezettek az elhurcoltak, amikor az imakönyvük végére bejegyezték a helybeli elhunytak nevét és a dátumot. A megholtak hozzátartozóit hivatalosan senki sem értesítette. A halálhírt általában valamelyik hazatért túlélő közölte az áldozat családjával.

A hercegkúti csoportból tizenötén már nem érhették meg a szabadulás örömteli napját, többé már nem térhettek haza. Hasonló sorsa lett egy másik lágerben a hercegkúti születésű tokaji plébánosnak is. Az áldozatok közül ketten 19 évesek voltak, hárman a húszas, hatan a harmincas években jártak, öten 40-45 év közöttiek voltak. A halottakat azok temették el, aki éppen szabadnaposok voltak. A temetésen is csak olyanok vehettek részt, és ők mondtak imát a megholt lelke üdvéért. Pap nem végzett szertartást. Ezeknek az embereknek azért kellett szenvedniük és ártatlanul meghalniuk, mert német származásúak voltak, és mert a sztálini politika szerint büntetést érdemeltek. Többségük, vagy talán mindegyikük ma jeltelen sírban nyugszik valamelyik munkatábor melletti temetőben.

Tisztelettel gondolunk azokra, akik többé nem tértek haza, akik e fájó történelmi esemény áldozataivá váltak. Testük az idegen földben pihen, de lelkünkben közöttünk élnek tovább, mint áldozatok és hősök.

Úgy gondolom, hogy kötelességünk megemlékezni a háborúk és az elhurcolás áldozatairól úgy is, hogy feltárjuk és megismertetjük e borzalmaknak a történetét. Ennek jegyében szeretnénk ennek egy önálló fejezetet szentelni a Hercegkútról készülő új könyvben.

A Szovjetunió 1991-ben bekövetkezett felbomlásáig a legnagyobb titokban őrizték a hadifogoly-, internáló- és büntetőláger fennmaradt iratanyagát. Ehhez a szovjet történeteknek is csak kivételezett része férhetett hozzá. Magyar kutatók számára csak 1995 után nyíltak meg a GUPVI (ГУПВИ - Главное Управление по делам Военнопленных и Интернированных, magyarul Hadi-foglyok és Internáltak Központi Hivatala) iratanyagai. Az orosz állam által kiadott adatokból a Hadtörténelmi Intézet és Múzeum munkatársai összeállították a volt szovjet hadifogoly- és internálótáborokban elhunyt magyarok adatbázisát, amely azonban közel sem teljes.

Valamilyen okból az 1038. ORB adatai csaknem hiánytalanul rendelkezésre állnak, így pontosan ismertek a falunkból elhurcolt és elhunyt áldozatok nyilvántartott adatai. Ezeket, a túlélőktől kapott információkat, valamint néhány életrajzi adatot tüntettem fel a következőkben, s jeleztem az adatok forrását is (HSzo: Hadifoglyok a Szovjetunióban – orosz adatbázis, HSzm: Hadifoglyok a Szovjetunióban – magyar adatbázis, Sztny: Szovjet temetői nyilvántartások adatbázisa).

BAUMGARTNER ISTVÁN

Hercegkúton született 1905. december 23-án (Baumgartner János – Matisz Anna). Hitvese Naár Mária (1928. január 23.), majd Götz Anna (1937. május 24.), négy gyermek (János, József, István és Bálint) apja. Földműves. Az 1038. ORB 5. szakaszába sorolták. Már második éve a bányában dolgozott, amikor 1947. január 12-én a műszak után a lágerbe visszaérkezett, majd aludni tért, de reggel már nem ébredt fel. Az embertelenül kemény munka és az elégtelen táplálkozás miatt, végkimerülés következtében Csisztyakovóban az 5. lágerben meghalt. Élt 41 évet. A tábor 4. számú temetőjében 1947. január 13-án a 74. sírhelyre temették. (Halálának napja Naár István és Ulimájér János tanúsítása szerint 1947. január 12.) [HSzo 57352, körjegyző által 1947. augusztus 8-án felvett jegyzőkönyv]

BLASCSÁK JÁNOS

1920. december 7-én született Hercegkúton (Blascsák Flórián – Fischinger Anna). Nőtlen. A háború idején a 61. határvasúti zászlóaljban szolgált. A frontról hazatért és így a többi falubelivel együtt először az 1038. különleges munkászászlóalj egyik táborába került. Egyelőre ismeretlen okból 1945. február 15-én a Sztalino (ma Donyeck) város melletti 280. és később a 217. hadifogolytábornak a **Makejev-kámban** (ma már Donyeck városrészé) létesített 2. részlegébe helyezték és ott a város újjáépítésében kellett dolgoznia, ahol 1947. január 12-én a meghalt. Élt 26 évet. Temetésének helye a 217. hadifogolytábor 13. számú temetőjének 21. sírhelye. [HSzo 26050 – Bloqak néven]

BRAUN ANDRÁS

1914. január 20-án Hercegkúton született (Braun István – Rák Ilona). Hitvese Naár Anna (1936. május 12.), majd Beimli Katalin (1942. november 16.), két gyermek (Margit és István) apja. Polgári elhurcoltként került Csisztyakovába. Az embertelenül nehéz bányász munka okozta kimerültség és éhség miatt 1947. június 15-én a Csisztyakovo melletti táborban meghalt. Élt 33 évet. A fogolytábor 4. számú temetőjében a 8. sírba temették. Királyhegyi János és Rák József 1947. október 2-án a körjegyző előtt tett tanúsága szerint „az erős munka következtében egészségileg legyengült és 1947. június 15-én meghalt”. [HSzo 32103, körjegyző által 1947. október 2-án felvett jegyzőkönyv]

Jobb oldali kép: Götz Anna és Hoffmann Mária

BRAUN JÓZSEF

1906. szeptember 17-én született Hercegkúton (Braun János – Hoffmann Rozália). Hitvese Winkler Anna (1931. január 19.), három gyermek (Mihály, János és József) apja. Földműves. Polgári személyként hurcolták el az 1038. ORB egyik lágerébe. Szénbányában dolgozott. A hiányos táplálkozás és az embertelen munka következtében 1945. július 28-án a Csisztyakovo város mellett lévő lágerben tifusz betegség következtében elhunyt. Ennek tényét a temetésen jelen lévő Stumpf Flórián és Braun János tanúsították 1946. március 30-án a körjegyző előtt. Élt 38 évet. A hadtörténeti levéltárban jelenleg nincs még róla dokumentum. [A körjegyző által felvett jegyzőkönyv]

FISCHER ISTVÁN

1905. szeptember 6-án született Hercegkúton (Fischer János – Kerchner Katalin). Napszámos. 1945. január 2-án polgári elhurcoltként a Szovjetunióba vitték kényszer-munkára. Feleségétől (Hutka Erzsébet, 1928. január 31.) és hat gyermekétől (István, Katalin, Erzsébet, Mária, József Miklós, János) szakították el. Először az 1038. ORB egyik lágerébe osztották be és együtt dolgozott a falubeliekkel, majd más – egyelőre nem ismert – táborba szállították. Ezt követően már életjelet nem adott magáról, a hazatértek sem találkoztak vele. A holtta nyilvánítási eljárásban 1947. június 15. a halál megállapított időpontja, helye ismeretlen. Élt 42 évet. A hadtörténeti levéltárban jelenleg nincs még róla dokumentum. [a feleség 1948. november 22-én kelt holtta nyilvánítási kérelme]

GÖTZ JÁNOS

1906. június 19-én született Hercegkúton a 30. házszám alatt (Götz János – Stumpf Mária). Hitvese Naár Erzsébet (1928. január 16.), két gyermek (József, Erzsébet) apja. 1945. január 2-án nem került fel az elhurcoltak listájára, de mint csomagokat szállító fogatos indult el az elhurcoltakkal, azonban a bevagonírozás során őt is az internáltak közé kényszerítették. Két évig az 1038. különleges munkászászlóaljban végezte a rendkívül nehéz munkát az embertelen körülmények között. Legyengült szervezete a maláriafertőzést nem tudta legyőzni. 1947. április 1-jén (egykori sorstársai szerint 1947. március 25-én) a Csisztyakovo melletti táborban meghalt. Élt 40 évet. A tábor 4. sz. temetőjében a 79. sírhelyre temették. [HSzo 31938 – Gec Janus néven]

GÖTZ JÓZSEF

Hercegkúton 1910. szeptember 11-én született (Götz Flórián – Götz Mária). Hitvese Keresztes Rozália (1941. február 1.), egy gyermek (Mária) apja. Elhurcoltként az 1038. különleges munkaszázlój 3. századában dolgozott. A málenkij robot időszakában nem adott magáról életjelet. Sorstársai tanúsága szerint hazafelé jövet Máramarosszigeten életveszélyes állapotban kórházba szállították. 1947. augusztus 15-én vérhas következtében Máramarosszigeten (mai román neve Sighetu Marmatiei) a kórházban meghalt. Élt 37 évet. Feleségét az őt eltemető ottani lelkész értesítette. [HSzm 84166 – Géc József Flórián néven, HSzo 205868 – [Gec Ioszip](#) néven, VB elnök 52313/1959. sz. hadigondozási tárgyú 1959. május 15-én kelt levele, Sátoraljaújhegyi Városi Bíróság 1993. október 29-én hozott végzése]

HOFFMANN FERENC

Hoffmann István építésmérnök és Gerai Mária gyermekként 1917-ben (a HSzo szerint 1915-ben) született. 1925-ben anyja után édesapját is elveszítette, s ekkor a hercegkúti nagyszülőkhöz került. Az elhurcoltak csoportjával 1945. január 25-én vették nyilvántartásba Csisztyakovoban az 1038. ORB 5. szakaszában. A tábori kórházban fekvő egyik súlyos beteg számára ásattak vele egy sírt a tábor temetőjében. A beteg meggyógyult, ő pedig pár nap múlva 1945. április 24-én (más források szerint 1945. március 25-én) tífuszban meghalt. Így az 5. láger 1. számú temetőjében a saját maga ásta 3. sírba temették. Élt 30 évet. [HSzo 31307 – Goffmann néven]

HOFFMANN ILONA

Hercegkúton született 1926. június 15-én (Hoffmann József – Hoffmann Erzsébet). 1945. január 2-án – 18 évesen – mint polgári személyt a Szovjetunióba kényszermunkára hurcolták, ahol az 1038. ORB-ba, munkavégzésre pedig a csisztyakovoi 27. számú szénbányához sorolták be. A túlélők szerint 1945. október 13-án a lágerben tífusz következtében elhunyt. Élt 19 évet. A láger 1. számú temetőjének 13. sírja lett a végső nyughelye. [Sztny 11096 – Goffman néven]

HOFFMANN JÁNOS

1927. október 24-én született Hercegkúton (Hoffmann Antal – Ulimayer Rozália, Hercegkút Fő u. 175.). Elhurcoltként az 1038. ORB csisztyakovoi 27. számú táborába sorolták. 1945. szeptember 1-jén (a túlélők szerint 1945. szeptember 3-án) a 27. bányában kőomlás áldozata lett. A hercegkútiak közül ő lett a legfiatalabb áldozata az elhurcolásnak. Élt 18 évet. A tábor 2. temetőjében a 22. sírhelyre temették. [HSzo 31380 – Goffman néven]

MATISZ ILONA

1923. február 12-én született Hercegkúton (Matisz Vendel - Matisz Franciska, Fő u. 100.). Hajadon. Csisztyakovoban az 1038. különleges munkaszázlój 5. szakaszába osztották be. Az embertelen körülmények és az alultápláltság következtében tífuszt kapott és 1945. október 6-án a 27. lágerben meghalt. Élt 22 évet. A lágerben vezetett nyilvántartás szerint 2. temető 40. sírhelyére, a temetői nyilvántartás szerint viszont az 1. számú temető 10. sírhelyére temették. [HSzo 1115 – Motisz Ilono néven, Sztny 22586 – Motsz Ilona néven]

MATISZ JÓZSEF

Hercegkúton született 1914. március 4-én (Matisz József – Braun Anna). Nőtlen. A háborúban az 1. páncélos hadosztálytörzs 1. gépkocsizó lövész zászlóaljban, mint honvéd teljesített szolgálatot. 1944. október 13-án Orosházán eltűnt (esemény iktatási száma c.670515/22.v.1944.). Hamarosan azonban hazatért. Ennek lett a következménye, hogy 1945. január 2-án őt is elhurcolták a Szovjetunióba. Az 1038. ORB 5. szakaszába sorolták. Tífuszból eredő végelgyengülés következtében 1945. augusztus 1-jén (más források szerint 1945. június 1-jén) a Csisztyakovo melletti lágerben elhunyt. Élt 31 évet. A 27. bánya 1. temetőjének 13. sírja lett végső nyughelye. [HSzo 1 – Matisz Juzef néven, HSzm 338793]

NAÁR BOLDIZSÁR

Trauczonfalván született 1900. március 27-én (Naár József – Götz Erzsébet). Kerli Ilona (1922. április 24.), majd Hoffmann Ilona (1931. február 9.) hitvese, hat gyermek (József, Márton, Vendel, Mátyás, János, Mária) apja. Földműves. A legidősebb elhurcolt volt a hercegkúti csoportban. Személyi adatait az 5. lágerparancsnokság nyilvántartásába 1945. január 25-én vezették be. Végelgyengülés következtében 1945. július 3-án a csisztyakovoi lágerban elhunyt. Élt 45 évet. A temetői nyilvántartás szerint június 4-én temették a 27. láger 1. temetőjének 1. sírhelyére. [HSzo 31310 – Naar Baldizsan néven, HSzo 31617, Sztny 23084 – Nar Voldizsar néven]

NAÁR VENDEL

1910. november 27-én született Hercegkúton (Naár János – Kerchner Anna, Hercegkút 172.). Stumpf Ilona hitvese (1934. január 23.), két gyermek (János, Vendel) apja. Földműves. 1945. január 2-án a Szovjetunióba kényszmunkára elhurcolták. Az 1038. különleges munkaszászólaj 5. szakaszában dolgozott. 1946. december 24-én (a túlélők szerint december 22-én) végkimerültség következtében a Csisztyakovo melletti munkatáborban elhunyt. Élt 36 évet. A láger nyilvántartása szerint a 4. számú temetőben a 70. sírhelyre, a szovjet temetői nyilvántartás szerint 3. számú temető 21. helyére temették. [Sztny 22728, HSzo 32391] A sárospataki járásbíróóság 490222-jcsf.3.1949. számú irata szerint a halál megállapított időpontja 1947. január 15., az esemény bővebb leírása pedig a Sárospatak-i. jb. pk. 3459-1949. iratban található. [HSzm 146919 – Naáv Vendel néven]

STUMPF JÁNOSNÉ (szül. BIHI ERZSÉBET)

1918. április 27-én született Hercegkúton (Bichi Antal – Hutka Mária, Fő u. 50.). Stumpf János hitvese (1942. január 19.), egy gyermek (János) anyja. 1943 márciusában először férjét (10-én), majd 24-én gyermekét is elvesztette. Így az özvegy sem kerülhetett el az elhurcolást. Az 1038. ORB 5. szakaszában dolgozott. A Csisztyakovo város melletti 27. számú bányában – ahol már csaknem két éve robotolt – 1947 Vízkeresztjének napján egy elszabadult csille összenyomta. A tábor kórházába szállították, de a súlyos sérülés következtében 1947. január 6-án meg is halt. Élt 29 évet. A láger 4. számú temetőjében a 73. sírba (a temetői nyilvántartás szerint az 1. sírba) temették. [HSzo 31754 – Bihi Erzsibet néven, Sztny 6141 – Dihi Erzsibet néven]

DR. STUMPF MÁTYÁS

1905. július 28-án Hercegkúton született (Stumpf Ignác – Nárr Mária). A sátorlajúhelyi Kegyesitanítórendi Római Katolikus Reál Gimnáziumban érettségizett, majd Esztergomban teológiai tanulmányokat végzett. 1930. június 22-én pappá szentelték, 1937-ig különböző helyeken káplán, ezt követően püspöki helynöki titkár, majd esztergomi érseki titkár volt. 1939-től érseki tanácsosi rangban a kassai püspökségen irodaigazgató. 1941-től tokaji plébános. 1945. január 24-én Szerencsre, onnan Kálkapolnára, majd a Szovjetunióba, a Donbass bányavidekre hurcolták 34 tokaji testvérével együtt.

Az ónodi Kolozsi Imre beszámolójából idézve: „Voltak lelkesek is. Abban a csapatban, akikkel engem Szerencséről kivittek, két pap volt. Az egyik a tokaji katolikus plébános, Stumpf Mátyás, püspöki helynöknek mondták a hívei. A tokaji plébános idősebb volt, nem osztották be a bányába, föld feletti munkát végzett, ha volt mit. Ennek következtében kevesebb enniivalót kapott. Vallásos és emberi érzelmeiktől indítva segítettek a hívei egy kis élelemmel. Egy ideig ez ment is, de így sem sokáig bírta a nehéz körülményeket.

A szemünk láttára épült le lassan teljesen...”.

A megpróbáltatásokat túlélő tokaji hívei szerint 1945. október 5-én halt meg. (Dr. Szántó Konrád szerint „Szervezete, nem bírva a szokatlan megterhelést, felmondta a szolgálatot. Időpont: 1946. május 12.”) Élt 40 évet. A Sevcsenko (Шевченко – falu a Donyeck régióban, Csisztyakovtól kb. 20 km-re É-Ny-i irányba) melletti tábor temetőjében helyezték örök nyugalomra. [Hadifogoly Híradó 1996/1., Szebeni Ilona: Merre van a magyar hazám? ... Kényszmunkán a Szovjetunióban 1944-1949, Széphalom Könyvműhely, 1991 (67 o.)]

Naár János

Az elhurcolás 65. évfordulójára meghívott hercegkútiak névsora:

Boós Ferenc
Götz Jánosné
Hoffmann Jánosné
Hoffmann Mátyás
Kerchner Katalin
Koczák Andrásné
Leitner Ferencné
Matisz Jánosné
Naár János (P. 15.)
Rák Ignácné
Stumpf Mihályné
Vinkler Józsefné

A málenkij robotra elhurcoltak teljes névsora az 1998-ban megjelent Hercegkút könyv 240. oldalán található!

Megemlékezés a doni—ütközet áldozatairól - 2010. január 12.

A 67 évvel ezelőtt a Don-kanyarban történt katasztrófa áldozatairól 2010. január 12-én tartott megemlékezést Hercegkút lakossága. A II. világháború áldozatainak hősi emlékműve előtt Rák József polgármester a Takácsné Csente Juliánna: Örökkön örökké című versét adta elő, a Freundshaft Vegyes Kórus Egyesület katonadalokkal idézte fel a háborút és az 1943. január 12-én bekövetkezett borzalmas eseményeket..

Göncfalvi Jánosné és az egybegyűlt hívek imájával zárul a megemlékezés, majd az iskola kiállítótermében az ezen alkalomra berendezett kiállítás megnyitójára került sor. A kiállítás Rák József polgármester köszöntötte az egybegyűlteket:

„Tisztelt Ünneplő Község! Kedves Vendégek! Hercegkút Község Önkormányzatának nevében tisztelettel köszöntöm a mai ünnepség valamennyi résztvevőjét. Külön köszöntöm a Zempléni Hadtörténeti Társaság vezetőit és tagjait, akik nélkül ez a kiállítás nem jött volna létre. Köszöntöm Rózsahegyi Tamás bv. alezredes urat, mint az egyesület elnökét, aki a sok éven át gyűjtött és gondosan megőrzött katonai eszközöket, felszereléseket és egyéb tárgyi emlékeket elhozta ide, hogy azokat itt mindnyájan megláthassuk. Köszöntöm Gyárfás Pál ny. alezredes urat, aki széleskörű szakmai segítségével nagymértékben hozzájárult a kiállítás megrendezéséhez. Külön öröm számomra, hogy a kiállított tárgyak között hercegkúti gyűjtők darabjai is láthatók, még ha csekély számban is. Köszönöm mindenkinek, hogy eljöttek a templomkertbe a megemlékezésre, ahol tisztelegtünk a 67 évvel ezelőtti tragikus eseményekre, amikor a II. világháború során a Don-kanyarban a 2. magyar hadsereg sorsa beteljesült.

Hazánk történelmének erről a tragédiájáról már sok könyv, tanulmány megjelent. Én most itt egy túlélő-résztvevő katonatiszt, Bártfai Szabó László, a 107. utászszázad volt parancsnokának emlékirataiból szeretnék néhány sort idézni: „Hogy pedig vállalkoztam ennek a visszaemlékezésnek az összeállítására, hogy szívem szerint el mertem mondani mindent úgy, ahogy történt, nem elhallgatva a rosszat, de kiemelve a jót is, azért tettem, mert ezzel tartozom az igazságnak, és az elesett bajtársak emlékének, mert erre ösztönzött az a soha el nem múló bajtársi szeretet és nagyrabecsülés, amit tisztí avatásom óta, békében, a háború megpróbáltatásai közepette és ezt követően is a katonák iránt éreztem, s mert felbátorított az a tudat, hogy mindannak ellenére, ami történt, nekünk nem kell átmennünk az utca másik oldalára, ha volt katonáinkkal találkozunk!”

Tisztelt Ünneplő Község! Hajtsunk fejet és tisztelegjünk az áldozatok emléke előtt ezzel a kiállítással!”

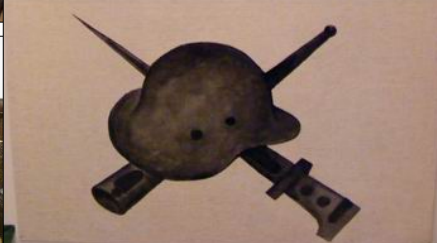
Ezután Gyárfás Pál ny. alezredes a Zempléni Hadtörténeti Társaság képviseletében elemezte a 67 évvel ezelőtti katasztrófa körülményeit.

**Fotó:
Naár János**

ZEMPLÉNI HADTÖRTÉNETI TÁRSASÁG KIÁLLÍTÁSA ZEMPLÉNI A DON-KANYARBAN

A kiállítást január 14-én megtekintette Dr. Ravasz István alezredes hadtörténész, a Honvédelmi Minisztérium Hadtörténeti Intézet és Múzeum főmúzeológus igazgató helyettese, aki a Sátoraljaújhelyben tartott megemlékezést és koszorúzást követően látogatott el Herceggútra a Hadtörténeti Társaság tagjainak kíséretében.

(bal oldali fotón középen látható)

A Nyugdíjas Klub hírei

Amikor ránk köszönt az új esztendő, rendszerint számot vetünk az előző év történéseivel, másrészt terveket kovácsolunk a jövőt illetően.

Visszagondolva az elmúlt hónapokra elmondhatjuk, hogy a 2009-es esztendőben is igyekeztünk színes, változatos programokat biztosítani nyugdíjasainknak.

Íme néhány közülük, a teljesség igénye nélkül:

-Az egészséges életmód jegyében salátabárt rendeztünk.

Zöldség-és gyümölcs saláták széles választékát készítettük el.

-Komlóscai testvéreinkkel töretlen a barátságunk, fogadtuk, majd mi is meglátogattuk őket.

-Megünnepeltük a Nőnapot és a névnapokat

-Voltunk túrázni, megalapítottuk a Túrázók Baráti Körét.

-Elindultunk gombázni; azt ugyan nem találtunk, de kirándulásnak ez is nagyszerű volt

-Sütöttünk szalonnat és jókat beszélgettünk.

-Rendezkedtünk, takarítottunk, emlékeket idéztünk a Tájházban.

-Újrafestettük a Klub kerítését.

-Megünnepeltük az Idősek Napját.

-Ruhát gyűjtöttünk a rászorulóknak.

Megannyi színes, érdekes program, kedves, meghitt, együtt eltöltött idő. Mind azt szolgálja, hogy érezzük, jó itt lenni, jó együtt lenni, jó EGY közösséghez tartozni. Szeretném, ha minél többen ezt éreznék. Ezen dolgozunk. Akkor töltjük be a feladatunkat, ha egyre többen térnek be hozzánk, vesznek részt a programjainkon, és jól érzik magukat nálunk.

Ezért a jövőben is igyekszünk változatos, színes palettát kínálni, hogy mindenki megtalálhassa a neki leginkább tetsző elfoglaltságot.

A 2010-es esztendő évadnyitó programjára január 2-án, az ünnepi szentmisét követően került sor.

Az Idősek Klubja adott otthont annak az ünnepségnek, mely során az oroszországi kényszermunkára elhurcolt falubeliekre emlékeztünk.

Mi, a fiatalabb generáció ámulva hallgattuk a túlélő, meghívott vendégeink visszaemlékezéseit.

Ilyenkor talán felmerülhet a kérdés: Kell-e erre egyáltalán emlékezni, jó-e a sebeket felszaggatni, vagy talán jobb lenne elfelejteni?

A válasz nem lehet kétséges. Emlékezni kell! Tisztelni és fejet hajtani a még élők előtt. Mert kibírták. Ezt is, meg sok más is.

Emlékezni kell! Tisztelni és fejet hajtani azok előtt, akik már nem tértek vissza. Mert hősök voltak. Azzá lettek.

Emlékezni kell, mint ahogy azt sem szabad elfelejtenünk, mennyi magyar vér kiontatott a Don mentén.

Szomorú és egyben elgondolkodtató: január 12-én egyetlen magyar újság, egyetlen magyar televízió sem emlékezett meg erről a szörnyű veszteségről.

Mi megtettük. A mi kis falunk, kis közösségünk nem felejt. Az esti megemlékezés után hadtörténeti kiállítást avatunk. Felemelő érzés volt.

Nyugdíjasainkkal 14-én, csütörtökön néztük meg a kiállított ereklyéket.

Polgármester Úr kalauzolt végig bennünket, magyarázó szavait figyelemmel hallgattuk.

Ezt követően a Klubban, már vidámabb keretek között folytattuk a délelőtti.

Énekeltünk, nótáztunk, még harmonika-kíséretünk is akadt.

Jó hangulatban, kellemesen töltöttük az időt. Ismételten jó volt együtt lenni!

A klub dolgozói

DR. KÖTELES LÁSZLÓ HÁZIORVOS 06-20/5536104

RENDELÉSI IDŐ Hercegkút

HÉTFŐ 8.00 - 9.30

KEDD 12.00 - 13.30

SZERDA 8.00 - 9.30

CSÜTÖRTÖK 14.00 - 16.00

PÉNTEK 10.00 - 12.00

Makkoshotyka

10.00 - 12.00

14.00 - 16.00

10.00 - 12.00

12.00 - 13.30

8.00 - 9.30

KÖZPONTI ÜGYELET: du.16 órától reggel 8.00 óráig, hétvégén
Sárospatak Rendelőintézet Ügyeleti szolgálata: 311-456

Búcsú a település legidősebb polgárától

2010. január 19-én elhunyt Hercegkút legidősebb polgára, HOFFMANN JÁNOSNÉ SZ. FISCHINGER MÁRIA (született 1908.09.28. PERTH AMBOY USA)

Egyik temetési énekünkben, főként istenszerető, vallását gyakorló testvérünk koporsója mellett szoktuk énekelni a következőt: „Amíg élt ő e világon, Szent Egyházát szerette. Most, hogy meghalt a sírjánál az Egyház áll mellette.”

A koporsóban fekvő Mária testvérünkre is ráillenek temetési énekünknek ezek a sorai. A jó Isten ritka szép vándorúttal ajándékozta meg. Testvérünket a 102. évben szólította magához az Elet Ura. A több mint egy évszázad alatt testvérünk számára nem volt egyetlen év sem, egyetlen hónap sem, egyetlen nap sem, hogy ne szerette volna Krisztus egyházát. Ezért most a földi búcsúzás órájában nyugodt lélekkel mondhatom, két család is ott áll az ő koporsója mellett.

Az egyik család testvérünk vér szerinti családja. Testvérünk a tengeren túl, az Egyesült Államokban született 1908-ban. Mindössze két esztendő volt, amikor meghalt az édesapja. A megözvegyült édesanya visszahozta családját az óhazába. Így Mária testvérünk ezt a hosszú vándorutat itt járta végig. Itt járt már iskolába, itt vált felnőtté, itt lépett szentségi házasságra földi életének párjával, itt nevelte fel két gyermekét, a fiát és lányát. Itt örvendezhetett unokáinak és dédunokáinak. De itt élte át azt a lelki fájdalmat is, hogy a fiú gyermeke és menyje eltávozott a földi életből. Majd szép, hosszú házasság után, 62 éven át tartó házasság után itt élt még 13 éven át özvegyi sorsban.

Ezt a nagyon hosszúra nyúlt időskort bearanyozta testvérünk számára a család édesanya, nagymama, dédnagymama iránti ragaszkodása, szeretete. Ezért Mária testvérünk a hosszúra nyúlt időskor alatt sohasem panaszkodott. A lelkét betöltötte a szeretet, a békesség, az öröm, hiszen a családja, a lánya, a veje, az unokája, aki egy fedél alatt élt vele, és a család többi tagja is ezekkel az emberi értékekkel, keresztényi erényekkel vették őt körül. A nagyon idős édesanya és nagymama különösképpen megtapasztalta a család ragaszkodását, szeretetét, amikor átlépte az évszázad mesgyéjét és az öregkor velejárói betegágyának döntöttek. Ezután méginkább szüksége volt a családja ápoló, gondviselő szeretetére. A jó Isten után a családnak is köszönhető, hogy testvérünket még a 101. születésnapján is köszönthettük.

2009. szeptember 28-án 101. születésnapján Rák József polgármester köszöntötte Meri nénit

Mint mondtam, testvérünk koporsója mellett ott áll egy másik család is. Ez a létszámban nagyobb család az egyházközségünk hívó népe. Mária testvérünk egy évszázadon át tagja volt ennek a családnak. Ő 100 éven át bizonyította mindannyiunk számára, hogy „**Krisztus az út, az igazság és az élet.**” Nincs üdvösségünk senki másban, csak Őbenne. Mivel bizonyította? Hosszú lenne felsorolni. A választ Szent Pál apostol szavaiból merítjük. Ezt írja a Szentírásban: „**A jó harcot megharcoltam, a pályát végigfutottam, a hitet megtartottam!**”

Mária testvérünk is ezt tette gyermekkorától haláláig. Ezt tette, amikor a templom volt a második otthona. Egyrészt azért, mert a szentmiséről sohasem maradt el. Rendszeresen járult szentségekhez. Krisztus szentségeiből merítette az erőt az élet harcaihoz, küzdelmeihez. Amikor ereje már nem engedte meg, hogy a földi otthonához közeli templomba eljusson, otthonában rendszeresen találkozott a szentségi Jézussal.

A legtöbbször tudjuk, hogy testvérünk sógora, Tóni bácsi, 37 éven át volt harangozója egyházközségünknek. Ezt a szolgálatot csak úgy tudta ellátni mindenki megelégedésére ilyen hosszú időn át, hogy a vele egy házban élő közeli rokonság segített neki. Mária testvérünk és családja is hosszú időn át kivette részét ebből a templomi szolgálatból. A jó Isten fizesse meg neki mennyei javakkal ezt az istenszerető szolgálatát.

Mária testvérünk földi életének elején cserélt földi házat. Most életének végén ismét hazát cserélt. Hiszünk abban, hogy a mulandó földi hazát a mennyi hazára, az örök hazára cserélte fel. Ebben a hitben imádság közben búcsúzzunk el testvérünkötől

Polyák József esperes

Önkormányzati hírek

Hercegekút Község Önkormányzata, 3958 Hercegekút, Petőfi u. 110.

Tel, fax : : 06/47-346101, e-mail: hercegekut@pr.hu

Hercegekút Község Önkormányzat decemberi képviselő-testületi ülése

A 2009. évi munkaterv szerinti utolsó rendes ülését 2009. december 16-án tartotta az önkormányzat képviselő-testülete. Jogszabályban előírt kötelezettségnek eleget téve számos aktuális napirend megtárgyalását tűzte napirendjére, az alábbi sorrendben.

1. / Szilárd hulladék közszolgáltatás 2010. évi díjtételeinek elfogadása
- 2./ Zempléni Vízmű Kft. által biztosított ivóvíz- és csatornadíj megállapításáról szóló rendelet elfogadása
- 3./ A kötelezően igénybeveendő, szervezett kéményseprőipari közszolgáltatás 2010. évi díjtételeinek jóváhagyása
- 4./ Hercegekút Község Önkormányzat képviselő-testületének 2010. évi munkaterve
- 5./ Hercegekúti Polgárőr és Tűzoltó Egyesület tevékenységéről szóló tájékoztató
- 6./ Hercegekúti Tornacub tevékenységéről szóló tájékoztató
- 7./ Egyebek

10/2009. (XII.17.) sz. rendelet a települési szilárd hulladékokkal összefüggő tevékenységekről és a szervezett köztisztasági szolgáltatásokról szóló 19/2002.

(XI.29) sz. rendelet módosításáról

1. § A közszolgáltatás 2010. évi díjtételeit e rendelet 1. sz. melléklete szerint határozza meg.
2. § E rendelet 2010. január 1-jén lép hatályba. Egyidejűleg hatályát veszti az önkormányzat 8/2008. (XII.18.) sz. rendelete.

1.sz. melléklet

Rendszeresített, járathoz illesztett gyűjtésű edényzet üritési ára

Ár (Ft+ 25 % ÁFA/1 üritési alkalom)	
120 l-es edény	360,-
1100 l-es edény	3.600,-
120 l-es zsák	360,-
Lomtalanítás	132,-

11/2009. (XII.17.) rendelet a Zempléni Vízmű Kft által biztosított ivóvíz díjának megállapításáról

1. § Az árak megállapításáról szóló 1993. évi CIV. törvénnyel módosított 1990. évi LXXXVII. törvény mellékletében kapott felhatalmazás alapján Hercegekút Község Önkormányzat képviselő-testülete a Zempléni Vízmű Kft által biztosított ivóvíz díját és csatornahasználat díját az alábbiak szerint határozza meg.

2.§ A rendelet hatálya kiterjed a Hercegekút község közigazgatási területén szolgáltatást igénybe vevő fogyasztókra, valamint a szolgáltatást biztosító Zempléni Vízmű Kft-re.

3§ Közütemi díjak 2010. január 1-től:

3.§ Közütemi díjak 2010. január 1-től:

a) Ivóvíz szolgáltatás díja:

(1) Az ivóvíz díja : 316 ,-Ft/m³

(2) Az ivóvíz díjából a képviselő-testület a lakosság részére 116,-Ft/m³ engedményt ad.

(3) Locsolási célú víz díja: 236,-Ft/m³

(4) Az (1)(2) bekezdésben meghatározott díjak az Áfát nem tartalmazzák.

b) Csatornahasználat díja:

A csatornahasználat díja: 395,-Ft/m³

A csatornahasználat díjából a képviselő-testület a lakosság részére 180,-Ft engedményt ad.

Az (1) (2) bekezdésben meghatározott díjak az Áfát nem tartalmazzák.

c) Locsolási kedvezmény:

(1) Az önkormányzat a locsolási célú felhasználásra figyelembe vett ivóvízmennyiséget a locsolási időszakhoz tartozó vízhasználat 10 %-ában állapítja meg.

(2) A locsolási időszak a májusi vízóra leolvasás és a szeptemberi vízóra leolvasás közötti időszak.

(3) A kedvezményezettek köre: Hercegekút közigazgatási területén közütemi szennyvízcsatorna használati díjat fizető fogyasztók

4. § E rendelet 2010. január 1-jén lép hatályba. Egyidejűleg hatályát veszti az önkormányzat 9/2008. (XII.18.) rendelete.

12/2009. (XII.17.) sz. rendelet a kötelezően igénybeveendő, szervezett kémény seprőipari közszolgáltatásról szóló 15/1997. (XI. 20.) sz. rendelet módosításáról

1.§ A rendelet 7.§ (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

(2) A kötelező kéményseprő ipari munkák 2010 évi díjtételeit e rendelet 1. sz. mellékletében foglaltak szerint határozza meg a képviselő-testület.

2.§ E rendelet 2010. január 1-jén lép hatályba. Egyidejűleg hatályát veszti az önkormányzat 10 /2008. (XII.18.) rendelete.

A lakosságot érintő kéményseprőipari munkák díjtételei az alábbiak:

-egyedi háztartási bagyományos üzemelésű kémény: 1270,-Ft

-egyedi gázüzemelésű kémény: 1180,-Ft

-egyedi kazánfűtésű bagyományos kémény : 2.050,Ft

-egyedi kazánfűtésű gáz üzemelésű kémény: 1.960 ,-Ft

Hercegkút Község Önkormányzat képviselő-testületének 2010.évi munkaterve

Rák József polgármester az írásban kiadott előterjesztéshez megjegyezte, hogy ugyan az Önkormányzatokról szóló törvény évi 6 kötelező ülést írt elő, azonban a jogszabályban előírt határidőkhöz kötött kötelező napirendek (féléves, háromnegyedéves, éves beszámoló, költségvetés) mellett számos aktuális helyi téma megtárgyalása indokolja a gyakoribb ülésezést.

Polgárőrség tevékenységéről tájékoztató

A képviselő-testületnek ezen az ülésen számolt be Rák József egyesületi elnök a Hercegkúti Polgárőr és Tűzoltó Egyesület 2009. évi tevékenységéről. Az Egyesület év végi záró-rendezvényéről és az elnök beszámolójáról a www.hercegkut.hu -n részletes tájékoztatót olvashattak.

Hercegkúti Tornaclub tevékenységéről tájékoztató

Kiss Attila, a Hercegkúti Tornaclub elnöke éves beszámolóját személyes indítatású tényekkel kezdte:

„Egyesületünk életében ez év májusában rendkívül megrázó, szomorú esemény következett be. Az akkori sportköri elnök, édesapám halála minden játékos és szurkolót egyaránt mélyen megrázott. A bajnokság tavaszi szezonja még nem ért véget, 3 forduló még előttünk állt. Miután az egyesület nem működhetett huzamosabb ideig vezető nélkül, valamint polgármester úr és az egyesületi tagok biztosítottak támogatásukról elvállaltam az elnökséget. Ezt azonban egyedül nem is tudnám és szerencsére nem is kell egyedül végezni. Gondolok itt az igazolások, sportorvosi engedélyek elkészítésére, mérkőzés előtt a pálya felfestésére. Testvérem mellett mindig számíthatok néhány segítőkész barátra. Néhány mondat a működésről:

Az egyesület működéséhez szükséges anyagi feltételeket, legnagyobb részben az önkormányzat biztosítja, de sportbarát vállalkozóktól is és barátoktól is érkeznek kisebb-nagyobb összegek, amelyek szintén nélkülözhetetlenek a megfelelő működéshez. A felszerelés mindkét csapat számára megfelelően biztosított, értem ez alatt a mezeket, futballcipőket, labdákat. A futballpálya és környezetének nyírása az elmúlt év gyakorlatához hasonlóan idén is szeszhangoltan zajlott. Köszönhetően az önkormányzati dolgozók valamint a Polgárőr és Tűzoltó Egyesület tagjai munkájának. A nyáron befejeződött az öltöző mögötti tároló helyiség építése, jelentősen megkönnyítve ezzel a szükséges eszközök biztonságos, praktikus tárolását. A 2009/2010 év bajnokság őszi szezonjának minden mérkőzésén mind az ifi, mint a felnőtt csapat egyaránt ki tudott állni.

Szombaton részt vettünk egy immár hagyományossá vált teremtornán, Sárospatakon, amely néhai játékosársunk és barátunk Kovács Kornél emlékére került megrendezésre. Januárban ismét beneveztünk a Zemplén csoportban szereplő, menyi III. osztályú csapatoknak kiírt teremtornára, amellyel el is kezdjük a felkészülést a tavaszi szezonra.

Végezetül szeretném megköszönni polgármester úrnak, valamint az önkormányzat dolgozóinak az anyagi támogatást és a pénzügyi elszámolásokban nyújtott egész éves munkájukat. A pártoló tagoknak, szurkolóknak a biztatást, hogy velünk voltak, jóban, rosszban, nyári hőségben és téli hidegben. Kiss Attila egyesületi elnök”

EMVA - Vidéki örökség megőrzése pályázat

A képviselő-testület Hercegkút Község Önkormányzatának az „EMVA – Vidéki örökség megőrzése – Hercegkút épített örökségének megóvása” Kbt. VI. fejezete szerinti egyszerű közbeszerzési eljárás lefolytatására Eseti Közbeszerzési Szabályzatot alkotott. Határozatot hozott továbbá arról, hogy a 138/2008. (X. 18.) FVM rendelet alapján, Hercegkút épített örökségének megőrzése címen elnyert támogatásból megvalósuló beruházás (Általános Iskola épületének felújítása) egyszerű közbeszerzési eljárásának ajánlattételi felhívását az előterjesztésben foglaltak szerint jóváhagyja és felhatalmazta a polgármestert és körjegyzőt, hogy a felhívást a Közbeszerzési Értesítő szerkesztőségének közzététel céljából megküldje.

Iparűzési adó rendelet módosítása

Hercegkút Község Önkormányzata iparűzési adó rendeletének módosítása eljárási szabályok változása miatt történt meg ezen az ülésen.

Természetbeni juttatás meghatározása

A képviselő-testület úgy határozott, hogy az önkormányzat intézményeiben foglalkoztatott közalkalmazottak és munkaszerződéssel foglalkoztatott munkavállalók részére természetbeni juttatásként egységesen 10.000,-Ft/hó összegű hozzájárulást biztosít melegítésként formájában, mely összeg tartalmazza a munkáltatót terhelő közterheket is.

Szociális alapszolgáltatás nyújtásához szükséges infrastruktúra fejlesztése Hercegkúton

A képviselő-testület úgy határozott, hogy az ÉMOP Szociális alapszolgáltatások és gyermekjóléti alapellátások infrastrukturális fejlesztése a komplex programmal kezelendő leghátrányosabb helyzetű kistérségekben című, ÉMOP 4.2.1/C pályázati felhívása alapján a „Szociális alapszolgáltatás nyújtásához szükséges infrastruktúra fejlesztése Hercegkúton” címmel pályázatot nyújt be. A képviselő-testület a bruttó 21.578 eFt összköltségű beruházáshoz a 20.500 eFt támogatás megítélése esetén 5 % saját forrást, azaz 1.078.000,-Ft összeget biztosít 2010. évi költségvetésében.

A 2009. év utolsó testületi ülésén Rák József polgármester megköszönte az egész éves munkát és együttműködést a képviselő-testület tagjainak, a Német Kisebbségi Önkormányzat elnökének és tagjainak, intézmények dolgozóinak, egyesületek vezetőinek és a Körjegyzőség munkatársainak.

dr. Stumpf Enikő körjegyző

Magyarországi Német Önkormányzatok Napja

A Magyarországi Német Önkormányzatok Napját minden évben nagyszabású gálaműsorral köszönti a hazai német kisebbség. Idén 2010. január 9-én került megrendezésre a Festgala a Budapest Kongresszusi Központban.

A B-A-Z Megyei Német Kisebbségi Önkormányzatok Szövetségének Egyesülete szervezésében együtt utaztak a települések képviselői, Hercegkútról Stumpf András, Stumpf Andrásné, Nagyné Vinkler Klára, Joósné Naár Erika, Bányainé Hajnal Blanka és dr. Stumpf Enikő vett részt a programon.

Az ünnepség a magyar és a magyarországi németek himnuszával vette kezdetét, majd Heinek Ottó az Országos Német Önkormányzat elnöke köszöntötte a meghívott magas rangú vendégeket – köztük Erdő Péter bíboros urat, Németország budapesti nagykövétét, több magas rangú állami vezetőt -, majd Balogh Zoltán a Parlament Kisebbségi Bizottságának elnöke mondott ünnepi beszédet. Átadásra kerültek a Valéria Koch díjak, melyet német nyelvi versenyeken, német nyelvi kutatásban kimagasló eredményeket elérő fiatalok kapnak. Az „Ehrendadel in Gold für das Ungarndeutschtum” „Aranydíszítú” kitüntetést a német kisebbségért végzett munkáért három személy vehette át.

Ezt követően a német hagyományőrző kulturális csoportok színvonalas műsora következett. Fellépett egy vecsési fúvószenekar, a Szekszárdi Német Színház, a Földi-Deutsch Duo, a bonyhádi ifjúsági néptáncscsoport, dunaharaszti és hajósi fúvószenekar. Ritzl Benjamin Mohácsról prózát adott elő, Fenyvesi Antal vecsési fiatalember fúvós hangszeren játszott fülbe mászó dallamokat. A bonyhádi Evangélikus Gimnázium énekkara nagyszabású kórusműveket mutatott be, Perlaki Gábor harmónikán játszott, a „Hexenduo” énekes produkcióval Bátaszékről érkezett a Gálára. A szigetújfalui felnőtt néptáncscsoport fergeteges produkciója zárta az estét.

A rendezvényen részt vett továbbá egy ifjú bolyi zenekar, akik a vendégek fogadásakor és a szünetben a folyóson olyan fergeteges hangulatot teremtettek a Kongresszusi Központban, hogy sokan táncra perdültek.

Mint minden évben, most is rendkívül gazdag ízelítőt kapott a közönség a magyarországi németiség kulturális kincseiből.

dr. Stumpf Enikő

Erdő Péter bíboros, Balogh Zoltán és Heinek Ottó

A bonyhádi néptáncscsoport

A Hexenduo Bátaszékről

SVÁB BÁL

EINLADUNG

*A sárospataki Német Kisebbségi Önkormányzat hagyományos
XII.FARSANGI SVÁB BÁLJÁT
2010. február 20-án (szombaton) 19⁰⁰-tól rendezi meg
a sárospataki Árpád Vezér Gimnázium aulájában.*

Program: 19⁰⁰ Gyülekező
19³⁰ Megnyitó
20³⁰ Vacsora
24⁰⁰ Tombola

Zenekar: PENTAGON EGYÜTTES

*Információ és jelentkezés a Német Kisebbségi Önkormányzat
képviselőinél a következő telefonszámokon:*

311-537 312-531 312-735 312-924 312-829

Részvételi díj: 4000 Ft/fő

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Német nemzetiségi néptáncscsoport Szigetújfaluról

Fenyvesi Antal és a Dunaharaszti fúvószenekar

HERCEGKÚTI CIVIL SZERVEZETEK ADATAI**Hercegekútért Közalapítvány**

A Hercegekútért Közalapítványt a B-A-Z Megyei Bíróság 8. Pk.1560/1999/2. számon vette nyilvántartásba 1999-ben.

Adószám: 18431393-1-05 Számlaszám: 11994105-05402098

Borsósné Fischinger Henrietta kuratóriumi elnök, tagjai: Rák Józsefné, dr..Stumpf Enikő kuratórium titkára

Hercegekút Gyermekéiért Alapítvány

A Hercegekút Gyermekéiért Alapítvány 1998. december 28-án alapított. Alapítói: Matisz Gyuláné óvodavezető és Benda Judit akkori iskolaigazgató. A kuratóriumi tagjai : Hoffmann Jánosné elnök, Jaskóné Götz Julianna, Joósné Naár Erika, Götzné Frikker Mária.

Bankszámla száma: ERSTE Bank Rt Sárospatak 11994105-06102193-100000001

Adószáma: 18430385-1-05

Heimat Néptánc Egyesület

Az Egyesületet a B-A-Z Megyei Bíróság Pk. 63.375/2002/4. számon vette nyilvántartásba 2002. október 15-én. Az Egyesület elnöke: Gujdiné Götz Julianna, Hercegekút Petőfi u. 127.

Bankszámla száma: 11994105-06379984-10000001 ERSTE Bank Rt, Sárospatak

Adószáma: 18441471-1-05

Freundschaft Nemzetiségi Vegyeskórus Egyesület

Az Egyesületet a B-A-Z Megyei Bíróság Pk. 63.374/2002/4. számon vette nyilvántartásba 2002. október 18-án. Az Egyesület elnöke: Nádasi Bálintné Hercegekút Petőfi u. 138.

Bankszámla száma: 11994105-06361262-10000001 ERSTE Bank Rt, Sárospatak

Adószáma: 18441495-1-05

Hercegekúti Tornaklub

Az Egyesületet a B-A-Z Megyei Bíróság Pk.62.515/1998/11. számon vette nyilvántartásba 1998-ban.

A Hercegekúti Tornaklub egyesületi formában működő civil szervezet.

Az Egyesület elnöke: Kiss János Hercegekút Petőfi u. 20.

Bankszámla száma: 11994105-06292854-10000001 ERSTE Bank Rt, Sárospatak

Adószáma: 19915768-1-05

Hercegekúti Polgárőr és Tűzoltó Egyesület

Az Egyesületet a B-A-Z Megyei Bíróság Pk.60.310/2006/4. számon vette nyilvántartásba 2006. december 11-én. Az egyesület közrendvédelmi tevékenységet folytató kiemelten közhasznú szervezet.

Az Egyesület elnöke: ifj. Rák József Hercegekút Petőfi u. 169.

Bankszámla száma: 11600006-00000000-22861085 ERSTE Bank Rt, Sárospatak

Adószáma: 19331076-1-05

A Zenemplén, Zenével a Zempléni Kultúráért Egyesület

Az Egyesület elnöke: Markovics Ádám

KÖZÉRDEKŰ TELEFONSZÁMOK

RENDŐRSÉG : 107,
SP-I RENDŐRKAPITÁNYSÁG: 513-030
TELEPÜLÉSŐR: 06-30-955 8494
MEZŐŐR : 06-30-553 3330
POLGÁRŐRSÉG: 06-30-475 7133
ÖNKORMÁNYZAT: 346-101

Hercegekúti Hírek**Hercegekút község információs lapja**

Kiadja: Hercegekútért Közalapítvány

Felelős kiadó: Borsósné Fischinger Henrietta

Szerkesztő: dr. Stumpf Enikő

Hercegekút, Petőfi u. 110.

Megjelenik: havonta

Nyilvántartási szám: NKÖM

2.2.4/220/2/2002.

Nyomdai munka: Sárospataki Nyomda